

பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்.....

தண்ணீரில் மூழ்கிய தமிழ் இராச்சியங்கள்!!

அண்மைக்கால (கந்திகை 2001) புதைபொருள் அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள் வெளிப்படுத்திய சித்தனையைத் தூண்டும் கண்டுபிடிப்புகள்.

- * உலகத்திலேயே மிகப் பழையமயிக்க நாகரிகம் இந்தியாவில்தான் உருவாகியது!
- * தமிழ் பரம்பரியம், மொழி, கலாசாரம், பதினாறாயிரம்(16000) ஆண்டுகள் தொன்மையானவை!
- * போகக்கலை இன்றைக்கு ஆராயும் ஆண்டுகளாகத் தொங்கியது!
- * (15000) பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னைய வெள்ளத்தால் (பிரளயத்தால்) கடலில் மூழ்கிய பண்டைக்கலை கட்டிடங்கள், பொருட்களின் கண்டுபிடிப்பு!
- * இந்த புதிய கண்டுபிடிப்பால் உலக சரித்திரமே மாற்றி எழுதப்படவேண்டிய நிலையில் உள்ளது!

உங்கள் சித்தனைக்கு ஒரு சிறு பொறி.....

மேலே படபுகள்!!

- வைத்திய கலாநிதி வானதி இரத்தினராஜா

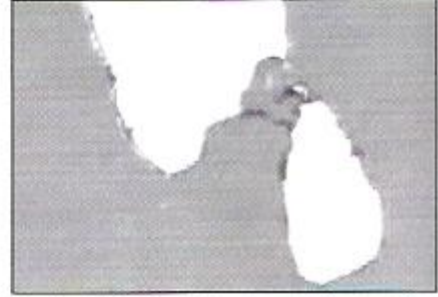
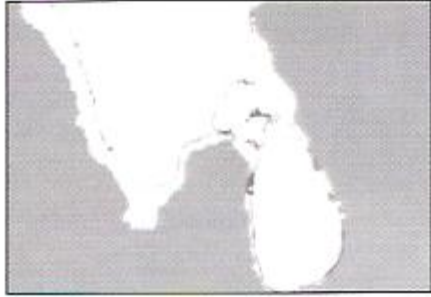
கல்தோன்றி மணர் தோன்றாக் காலத்துக்கு முன்னோன்றிய மூத்த தமிழ் என்று பல அறிஞர்கள் சொல்லக் கோ்ட்டுக்கின்றோம்.

தமிழர்களின் புராணக் கணிப்படி தமிழ் மொழி கிட்டத்தட்டப் பன்னிராயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது என்று எனது தமிழ் ஆசிரியர் ஒருவர் கூறுவார். அன்று அவர் கூறியதைச் சமீபகால (2001) அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியான செய்தி! நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களுக்கு நாம் மிகுந்த நன்றி சொல்ல வேண்டும். (சமீபகாலம் வரை தமிழ்ப் புராண கால கணிப்புகளை உலகம் புறக்கணித்தது தெரிந்ததே)

மகாபலிபுர சிற்பங்கள் கடலின் வெள்ளத்தில் கொள்ளையோன பெரிய நகரத்தில் மிகுதியே என்றால் அதன் எச்சங்கள் இன்றும் ஆழ்கடலில் இருப்பதாகவும் திரும்பக்கொண்டுள்ளது. இந்தியன் அந்த நகரத்தில் பொறாமைகொண்டு அந்த நகரத்தை வெள்ளம் கொண்டு அழிவை ஏற்படுத்தியதாக ஒரு பழைய கதை கூறுகிறது.

பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களின் முன்பு ஒரு பிரளயம் (கால் வெள்ளப்பெருக்கு) வந்ததாகவும் மனு என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு யோகி (ரிஷி-முனிவர்) இருந்தார் என்றும் அவர் போகக்கலையில் வல்லவர் என்றும், அவர் மனித இனத்தை வெள்ள அழிவிடுவதற்கு காய்மற்று முகமாக ஒரு கயாமலில் எல்லாரையும் ஏற்றி, அத்துடன் தானியங்கள், மரவிதைகள், விலங்குகள் எல்லாற்றையும் ஏற்றித் தண்ணீரில் மிதக்கவிட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கயால் ஒரு மலையுச்சியில் இமயமலைச் சாரலில் கரைத்திடப்பட்டதாகவும், அவர்கள் தண்ணீர் வற்றும்வரை இமய மலைச்சாரலில் தற்காலிகமாகத் தங்கி இருந்து வாழ்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இது போலவே வெள்ளத்திலிருந்து தப்பியவர்களால் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில் கட்டப்பட்டது என்பது ஐதீகம்.

அன்று இமயமலைச் சாரவில் ஆதிக் குடியிருப்புக்கள் தற்காலிகமாக இருந்தது. இன்று ஆய்வாளர்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்றைய விஞ்ஞானக் கணிப்புக்களின்படி இன்றைக்கு (15000) பதினாறாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் பிரபய வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்போது 400 நானூறு அடி உயரத்துக்குத் தண்ணீரின் நிலை(அளவு) உயர்ந்ததாகவும் உறுதியாகி உள்ளது. இந்தக் காலகட்டத்தில் நிலப்பரப்புக்கள் கூடுதலாக இருந்ததும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த பனிக்கட்டிகள் உருகியதால் வந்த வெள்ளத்தால் கடலின் அளவு உயர்ந்தும் பல நிலப்பரப்புக்கள் தண்ணீரில் ஆழ்ந்தும் போனதையும் உறுதிப்படுத்தி உள்ளனர். இதையே வடது பழைய புராணங்களும் குறிப்பாக நிக் வேதமும் கூறுகின்றன.

இந்த வெள்ளப்பெருக்குக்கு முன், அதாவது (15000) பதினாறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையும் (மழம்) இந்தியாவும் ஒன்றாகப் பெரும் நிலப்பரப்பால் இணைந்திருந்தன. இதையே (Durham) பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் கிளென் மில்ன் (Dr.Glenn Milne) இந்தப் பரம்பரையை விளக்கி இருக்கின்றார். இவர் ஒரு புவியியல் ஆய்வாளராவார் (Geologist).

நான் முன்பு குறிப்பிட்ட மதுரை மீனாட்சி கோவில் மிகமிகப் பழைமை வாய்ந்த கோவிலாகும். இந்தக் கோவில் கட்டப்பட்ட காலகட்டத்தில் முதற் தமிழ்ச்சங்கம் இருந்ததாகவும் அது வெள்ளத்தால் பதினாறாயிரத்து அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு (11600) முன் அழிக்கப்பட்டதாகவும் புராண வரலாறு கூறுவதை அமெரிக்கக்கல்ஜாரி (இந்தியா) தமிழ் நூறை இயக்குனர் டாக்டர் T.N.T. கரன் (Haran) விளக்கிவார்.

முதற்சங்க காலத்தில்(பாடம்-1) இந்தியாவும் இலங்கையும் நிலப்பரப்பால் இணைந்திருந்தால் இலங்கையில் தமிழர்கள் அப்போதிருந்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இராமணேசன் காலத்தில் இராமன் காலக்காக்கப் பாலம் கட்டி இலங்கைக்குச் சென்ற கதை நாங்கள் அறிந்ததே. எனவே இந்த காலகட்ட கதை (6000) ஆறாயிரம் ஆண்டு காலத்தின் கதையைக் கூறலாம். (இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஓர் ஆதாரத்தை நாம் புரிந்துகொள்வலாம் -தமிழர் இலங்கையில் பூர்வீகமாக அப்போதே இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதே அது) இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சி, இந்தப் பரம்பரிய புராணக் (19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

(4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி-)

கதைகள் ஒரு ஆதார மூலத்தை- சரித்திரங்களை மையமாகக் கொண்டு உருவானவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தற்கால விஞ்ஞான ஆய்வுகளின்படி, செய்மதி (செயற்கைக்கோள்) படம்பிடிப்புகளையும் கடலின் அடியில் ஆழ்த்து கிடைக்கும் கட்டிடங்களை ஆராயக்கூடியதாக உள்ளது. எடுத்து இந்து மகாசமுத்திரத்தில், பூம்புகார் கடலில்(70) எழுபது அடி ஆழத்தில், கரையில் இருந்து மூன்று மைல் தூரத்தில், கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆள் உயர கட்டிடங்கள் 11 வடிவத்தில் ஆழ்த்து கிடப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. நாற்பது (40) மீற்றர் நீளமான இது 12000 பன்வீராயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பாகவே நிலப்பரப்பில் (Dry Land) கட்டப்பட்டதாகும். இந்திய தேசிய கடலாரசம்வளங்களான டாக்டர் கவர் (Dr. Gawer) திரு ஸ்ரீ கந்தசேன ஆகியோர் இப்படிப் பட்ட பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்ட இந்தப் பழங்குடிமக்கள் எவ்வளவு தொழில் நுட்பம் வாய்ந்தவர்களாக அன்றே இருந்திருக்கிறார்கள் என்றும் தமது வியப்பை தெரிவித்தார்கள்.

இவற்றைவிட இன்றும், பல கடலில் ஆழ்ந்த கட்டிடங்கள் மகாபலிபுரக் கடலின் அடியில் இருப்பது அங்கே மீனவர்களுக்கு பலகாலமாகத் தெரிந்ததே. ஆனால் இதனை ஓர் ஆராய்ச்சியாக எடுத்துப் படிப்பதில் அந்தர்டு அதிகாரிகளும் அறிஞர்களும் முன்வராமல் அலட்சியமாக இருந்தது மிகவும் கவலைக்குரியது. இந்த கட்டிடங்களைப் போல இன்னும் நான்கு கட்டிடங்கள் கடலுக்கடியில் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மிகப் பழைமை வாய்ந்த டி. வேதத்தில் பல இடங்களில் சுரஸ்வதி என்னும் நதிவாய் பற்றியும் அதன் நதிக்கரையில் வாழ்ந்த மக்களையும் அவர்களது நாகரிகம் பற்றியும் பல முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஹரப்பா காலகட்டத்துக்கும் முந்திய (Pre-Harapan) நாகரிக குடிகள் என்பது புராதன ஆராய்ச்சியாளர் டாக்டர் குப்தா (Dr.Gupta) அவர்களின் கருத்து. இவ் இந்தியாவின் ஜெய்ப்பூர் அரும்பொருள் நுண்ணாய்வு நிலையத்தில் ஆய்வாளர் ஆவார். இந்த ஆறு, பந்தாயிரம் (10,000) ஆண்டுகள் முழு வேகத்துடன் பாய்ந்தது என்றும், இது ஆறாயிரம் (6000) ஆண்டுகளின் முன்பே வற்றிவிட்டது என்றும், இது பாய்ந்த இடங்களின் பனிஆற்று (Glaciers) வடுக்களை செய்மதி (செயற்கைக்கோள்கள்) மூலமாக எடுத்த படங்களின் மூலம் உறுதிப்படுத்தி டாக்டர் A.K குப்தா காண்பித்துள்ளார். இந்த ஆறு இமயமலையில் இருந்து தொடக்கி கிட்டத்தட்ட இருபது (20) கிலோமீட்டர் நீளத்துக்குப் பாய்ந்துள்ளது. சிந்துவெளி நாகரிக நகரமான மொஹஞ்சதாரோ நகர நாகரிகம் ஐயாயிரத்து ஐந்தாறு (5500)வருஷம் பழைமையானது.

ஆவால் ஹரப்பன் நாகரிகத்துக்கும், முன்பான இந்த (சுரஸ்வதி நதி) நாகரிகம் டி. வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளதால் டி.வேதம் பதினேராயிரம் (11000) ஆண்டுகளுக்கும் முன்பதாக இருக்கவேண்டும் என்று சரித்திர ஆய்வாளர் டாக்டர் N.S. இராஜாராம் கூறுகின்றார். இதே போல் குஜராத் மாநிலத்திலும் (இந்தியாவின் மேற்குக்கால்) ஐம்பது (50) கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் (கரையிலிருந்து) நூற்றி ஐம்பதிற்கும் (150) இருநூற்றிமுப்பது (230) அடி ஆழத்தில் இரண்டு

நகரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இது கிருஷ்ணபிராணின் துவாரகை நகராக இருக்கலாம் என எண்ணப்படுகின்றது. துவாரகை நகரம் கிருஷ்ணன் உலகை விட்டு நீங்கியதும் கடலில் மூழ்கியதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இந்த அகழ்வாராய்ச்சி இந்தியக் கல்வாய்வாளர்களால் தற்பெயலகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகும். இதில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட பொருட்களை ஆராய்ந்தபோது அவை எழுமியத்து ஐந்தாறு(7500) ஆண்டுகள் பழைமைவாய்ந்தது(Carbon dating) என்றும் உறுதி செய்துள்ளார்கள்.

இந்த கட்டிடம் நூற்றி இருபது (120) அடி ஆழக்கடலில் இருப்பதாகவும் இது கட்டு(8) கிலோமீற்றர் திசையானது என்றும் உறுதிப்படுத்தி மேரகிரியர் டாக்டர் பத்திரி நாராயணன் கூறினார். இது ஒலி அலைகளைக் கடலில் செலுத்துவதன் மூலம் (Sonar Reading) கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் இந்திய தேசிய கடல் ஆய்வு நிபுணராவார்.

இந்த தொன்மையான கால கட்டத்தில் ஒரு மனித இனம் இவ்வளவு முன்னேற்றமுடையதாக இருந்திருக்கமுடியுமா என்று விஞ்ஞானிகளும் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களும் பிரமிக்கின்றார்கள்.

இந்தகட்டுரைக்கு முக்கியமான ஆதாரம் இலண்டன் தொலைக்காட்சியில் (Channel 4) ஒளிபரப்பப்பட்ட (வெள்ளத்தில் மூழ்கிய பனிக்கால இராச்சியங்கள்) என்ற திகழ்ச்சியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.இதை (Mr.Graham Hancock) திரு.கிரகாம் கான்கொக் என்பவர் உருவாக்கி வழங்கினார். அவருக்கு நன்றி.

இந்த ஆவணத்தை ஒளிப்பேறியாக (D.V.D) இல் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் இலண்டன் கிளையுடன் தொடர்பு கொள்வதின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்களது விவரம் :
Saiva Munnetta Sangam (UK), 2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB, Tel :020 8514 4732

ஒவ்வொரு தமிழனும் பொக்கிஷப்படுத்த வேண்டிய ஆவணம் இது (உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் காண்பியுங்கள்) ஒரு தமிழராவது இந்த கட்டுரை மூலம் பயனடைந்தால் அதுவே இந்த முயற்சிக்கு கிடைத்த வெகுமதியாகும்.

சிதம்பரம்

பாப்டர் கதிர்காமநாதன்
சிதம்பரத்தைத் திரிக்க முத்தி
(பயணக்கட்டுரை)

கோவில் என்றால் அது சிதம்பரத்தையே குறிக்கும். இக்கோவிலின் பழமைமயம், பெருமையம், பெயரும் அளப்பரியது. இதனாற்றான் கோவிலின் பெயரே ஊரின் பெயராகிவிட்டது. இக்கோவில் சோழர்களால் கட்டப்பட்டு 40 ஏக்கர் பரப்பில் நான்கு கோபுரங்களைக் கொண்டது. சிதம்பரம் = சித் + அம்பரம் (சித் - ஞானம் / அறிவு ; அம்பரம் - வெளி / ஆகாரம்) பஞ்ச யூதங்களில் இது ஆகாயத்தலமாகும். சிவபெருமான் நடராசர் உருவத்தில் தெற்கு வாக வாகி கோவிலில் இருப்பார். கோவில் வாசலில் முக்குறணிபிள்ளையார் பெரிதாக, பொலிவாக எட்டடி உயரத்தில் அமர்ந்து வரவேற்பார். வியந்து உடனே தோப்புக்கரணம் போச்செய்வார். தமிழ்நாட்டில் இவ்வாறான பெரிய பிள்ளையார் ஆவார். கோவிலினுள் 1- சிற்றம்பலம் 2- பொன்னம்பலம் 3- பேரம்பலம் 4- நிருத்தசபை 5- இராசசபை என ஐந்து மண்டபங்கள் இருக்கின்றன.

சிற்றம்பலத்தில் தான் நடராசர் பெருமான் திருநடனம் புரிகின்றார். பக்க வாக வாகி இவ் உயர்ந்த இடத்திற்கு செல்லவேண்டும். பக்கவாயிலினூடாகச் சென்றபின்னர் உள்ளே செல்வதற்கு வெள்ளியிலான ஐந்து படிகள் பஞ்சாக்கரப் படிகள் (நமசிவாய) காணலாம். இரு புறமும் யானை உருவங்களை முதலில் பார்க்கலாம். பெருமானின் வலது பக்கம் சிதம்பர

ரதஸ்பரம் உள்ளது. வழிபாட்டுன்போது இவ்விடத்தில் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட வில்வ இலைகளைக் காணலாம். இது இறைவன் ஞான வெளியில் இருக்கின்றான் என்பதைக் குறிக்கின்றது. பொன்னம்பலம் (கவகசபை) அரிடேகம் செய்யுமிடம். இங்கு ஸ்படி கவிங்கத்திற்கு ஆறுகாலப் பூசை நடைபெறும். ஒரு காலப் பூசையில் கலந்துகொண்டோம். ஸ்படி கவிங்கத்தை ஒரு பொடியில் கொண்டு வந்து, கவனமாக எடுத்து அரிடேகம் செய்தனர். நீர், பால், தேன், சந்தனம், விழுநி போன்றவைகளால் அரிடேகம் செய்து ஒரு நிலையில் சோற்றாலேயே மூழ்கச்செய்தனர். பங்கப் பரவாமக இருக்கும். இதே மொல் இவற்றை அகற்றும் முறையும் சிறப்பாக இருக்கும்.

இவற்றைப் பிரசாதமாக வழங்குவார்கள். பெயம்பலத்தில் பஞ்சமூர்த்திகளையும், கொடி மரத்திற்குத் தென் பகுதியிலுள்ள நிருத்தசபை ஊர்த்துவத் தண்டவாமடிய இத்தையும் கண்டு இராசசபையில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தையும் பார்க்கலாம்.

அன்று தைப்பொங்கல் தினம். அதிகாலையில் எழுந்து எம் பெருமான் பன்னியெழுச்சியைக் காணச் சென்றோம். தூயில் விட்டுநீக்கி, கற்பூர ஆராதனை காட்டி, சங்கு, சோமக்கலம், மேளம், பஜனை கொடுத்ததுடன் பல்லக்கில் எம்பிரான் செல்லாங்காட்சி மயிர்க்குச் செறியச் செய்யும். இங்கிருக்கும் மெளம்-ஒருவிதமானது. இக்கோவிலில் மட்டுமே இதைக்காணலாம்.

பொன்னம்பலத்திற்கு முன்னதாக சிழக்கு நோக்கிய கோவித்தராஜப் பெருமான் அர்ச்சாவதாரநிலையில் தெற்கில் தலைவைத்தும் வடக்கில் கால் நீட்டியும் பன்னிக்கொண்டிருக்க

கின்றார். இதைச் சித்திரகூடம் என அழைப்பார்கள். சிவனுர் விஷ்ணுவும் வேறல்ல; என்ற தத்துவம் சிதம்பரத்திலே புலனாகின்றது. சிவகாமரத்தரி (சிவன் + காமம் + சந்தரி) சிவனை விருட்பும் சந்தரி-சிவகாமமினது கோவில் தனியே இருக்கிறது. செல்லும் வழியில் சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தையும் காணலாம். இதற்குச் சமீபமாக ஓரிடத்தில் இருந்து பார்த்தால் நான்கு கோபுரங்களையும் தரிசிக்கலாம். நாலு கோபுரம் பண்ணியும் சிதம்பரத்தில் பல தெய்வங்களையும் மண்டபங்களையும், வீதிகளையும் காணலாம். ஆனால் நத்தனபரமும் விநாயகர் இக்கோவிலுக்கே உரியவர்.

பன்னியெழுச்சிப் பூசையைப் போல் அர்த்தசாமப்பூசை - (சயன்பூசையும்) பரம்பலு அடையாம். முதலில் வயிரவருக்கு வடை மாலை பூசை செய்து பின்னர் சவாமியைப் பல்லக்கில் எடுத்து திருமூலவாயனர் எனும் தனிக்கோவிலுக்கு எடுத்துச் செல்வர். அர்த்தசாமப்பூசை முடிந்தவுடன் எல்லாக் கோவில்களிலுமுள்ள சிவகலைகள் யாவும் இந்த மூர்த்தி விளக்கத்தில் நான் ஓடுங்குவதாக ஐதிகம். பின்னர் பன்னியறைக்குக் கொண்டு சென்று படுக்கவைப்பார்கள். பால் பிரசாதம், வாழைப்பழம் பிரசாதமாகப் பெற்று அந்தணர்களையும் வணங்கி மக்கள் வீடு செல்வர்.

நடராசர் ஓம் எனும் பிரணவ வடிவினராய் ஐவலைகத் தொழில்களை உணர்த்தி ஆடுகிறார். பஞ்சரையில் இது கணகரபை.- ஆணந்த தாண்ட வம் இருதயஸ்தாளம். இடது காலைத் தூக்கி ஆடும் ஆணந்த நடனம். இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால் மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே என திருநாவுக்கரசர் பாடினர். நால்வராலும் பாடல் பெற்று மூர்த்தி, தலம்,

தீர்த்தம், கொண் கோவில். நேந்தனம் அருள் பெற்றதும், மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் பாடி முத்திபெற்றதும், சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாடி அரங்கேற்றியதும், திருநாளைப்போவார், திருநீலகண்டர், மெய்ப்பொருள் நாயனார், கணபதில்நாயனார், விவாக்கிராசுதர், பதஞ்சலி மோன்ற பல அடியார்கள் முத்தி பெற்றதும் இத்தலமே. ஆனிமாத உத்திரத் திருவிழாவுள், மங்கழிக் திருவாதிரையும் சிதம்பரத்தில் நடைபெறும் பிரசித்தி பெற்ற உற்சவங்கள்.

யாழ்ப்பணத்து ஆறுமுகநாவலர் நாவலர் நல்லூரில் பிறந்து, யாழ் மத்திய கல்லூரியில் கல்வி பயின்று, இங்கிருந்து அச்ச இயந்திரத்தைப் பாவித்து சிதம்பரத்தையும், சைவத்தையும் வளர்த்தார். கோவிலின் மேற்கு வாசலுக்குச் சமீபத்தில் நாவலர் ஆரம்ப பாடசாலை எனும் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. இது நாவலர் தொடங்கியதாகும். பழையமைய- னம் இருந்தாலும் ஒரு மாடி கொண்டு தற்போதும் கல்வி கற்க இயங்கிவருகின்றது. பர்க்கும் போது நம்மையறிமாமலே பெருமைப்பட்டு நாவலரை நினைவு கூருவோம். சிதம்பரத்தில் இது நாம் காணவேண்டிய இடமாகும். மேலும் கோவிலிலிருந்து ஒரு மைல் தொலைவினுள்ள தில்லைக் காளியையும் தரிசித்து, நந்தனார் கோவிலையும் தரிசிக்கலாம். நந்தனார் கோவிலில் ஆச்சிரமம், சமாதி உள்ளது. மேலும் இங்கு திருவிழாக்களும் நடைபெறுகின்றன.

பிரபஞ்சத்திற்கு அடையாளமான திருவாசியின் வாடத்தினிலே நாமம் பழிபுர நடராஜரின் மேல் கூரை தங்க ஓடுகளால் வேய்த்திருக்கிறார்கள். இதைவிட கொடியாமும் தங்கத்தால் ஆனது. பொன்மோன்ற பொன்மயம்பலத்தானை யாவரும் தரிசித்து முத்தி பெறுவோமாக.

சிதம்பரம் போகாமல் இருப்பேனோ?